

Ligeledes har jeg fra Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet modtaget Exemplarer af følgende Lovudkast, som af ham er forelagt det andet Thing, nemlig Udcast til Lov om extraordinair Pension for forhenværende Sognepræst til Gardar og Bessastadir og Provst i Gullbringu og Kjosar Systseler paa Island, Stiftsprovst Arni Helgason. Dette Lovudkast vil ligeledes findes omdeelt paa de Herrers Pladser til Efterretning.

Fremdeles vil findes omdeelt et Skrift, betitlet: „Den saakaldte jydskke Dverbane som Led af et jydskk Fernbanenet“ af Capt. Hoffmann, hvilket er mig tilstillet gjennem Boghandler Thaarup fra Forfatteren til Umbeling blandt Thingets Medlemmer.

Endvidere findes omdeelt paa de Herrers Pladser et Skrift: „Forpagtning, Livsfæste og Selveienendom“, hvilket Skrift gjennem Boghandler Lund af den anonyme Forfatter er Formanden tilstillet til Umbeling blandt Thingets Medlemmer.

Vi gaae derefter over til Dagsordenen. Ifølge denne foretages Udcast til Lov om den Repræsentantstfabet for Landbygningernes Brandforsikkring tilkommende Mynbigighed.*) Denne Sag er til 1ste Behandling.

Thalviger: Hvis Loven af 4de Marts 1857 ikke havde optaget den Bestemmelse, at der skulde dannes et Repræsentantstfabet for at tage navnlig Satterne i Tarifen under Overveielse, vilde der have været alvorlig Grund

*) Lovudkastet findes i Anh. A. Sp. 469—72.

til Frygt for, at denne Lov kunde have bevirket, at hele Brandassurancesforeningen var bleven adspaltet i mange deels større deels mindre Foreninger. Det er nemlig bekjendt, at Loven havde gjort et meget uheldigt Indtryk paa Flere, at man var misfornøiet med de vidtløftige Tarifer og de forskjellige Satter, og at der var megen Tendents til, at der trindt om i Landet vilde danne sig forskellige Brandassurancesforeninger. Om man endogsaa indrømmer, at dette gjør ingen Skade, men endog kan være til Gavn, naar der er Tale om Foreninger, der gaae ud paa at forsikre Løssre, troer jeg dog, at det med Hensyn til Forsikringer af faste Eiendomme utvivlsomt maa ansees for at være til Gavn for det Hele som for den Enkelte, at saadanne Foreninger ere saa store som muligt. Det Repræsentantstfabet, der sammentraadte første Gang, og hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, bestrebte sig for at faae Tarifen forandret, saaledes at man kunde indbekomme alle de Forbringinger, der vare stillede i den Retning, og vi havde ogsaa det Held i Forening med den daværende Justitsminister at faae det saaledes ordnet, at Foreningen dog er bleven samlet som en Heelhed. Under de Forhandlinger, som dengang fandt Sted, forekom der jo flere Spørgsmaal, som ikke kunde indgaaes, foruden det om Tariferne, Spørgsmaal der ogsaa havde megen Interesse og vare af Vigtighed for Foreningens fremtidige Vel. Men man kunde aldrig faae disse Spørgsmaal udbatterede eller faae Afgjævelse derpaa, idet man aldrig kunde komme ind paa Realiteten, da der altid reistes Spørgsmaal, om Repræsentantstfabet var competent, og dette var meget tvivlsomt. Selv Ministeren havde Tvivl herom, da Loven kun omtaler Forandringer i Tarifen.